

TELİF HUKUKU
FSEK M. 41 · 71/1
YARGITAY 7. CD · YCGK
EKİM 2026

İşyerinde Abonelikli Müzik Uygulamasından Yayın ve Ceza Sorumluluğu: Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 05.05.2026 Tarihli Kararı

Playing Music from a Subscription App on Business Premises and Criminal Liability: The Decision of the 7th Criminal Chamber of the Court of Cassation of 5 May 2026

UĞURCAN TEKİN · ORTAK / PARTNER

İşbu makale, bir kafede aylık abonelik ücreti ödenen müzik uygulaması üzerinden yapılan yayının 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun ("FSEK") 71 inci maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen suç oluşturduğunu kabul eden Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 05.05.2026 tarihli ve E. 2025/4040, K. 2026/5401 sayılı kararını incelemektedir. Daire, işletmecinin abonelik ücreti ödemekle telif bedelini de ödemiş olduğu yönündeki savunmasını kabul etmemiş, radyo ve televizyon yayınlarında kastın bulunmadığına ilişkin içtihadın abonelikli uygulamalara uygulanamayacağını belirtmiş ve mahkûmiyeti oy çokluğuyla onamıştır. Karşı oy ise esasa değil, delillerin elde edilme biçimine ilişkindir. Makalede kararın gerekçesi, dayandığı içtihat çizgisi ve işletmeler bakımından doğurduğu sonuçlar ele alınmaktadır.

Kararda belirleyici ölçüt, işletmecinin çalınacak parçayı görme, seçme ve değiştirme imkânıdır. Abonelik ücretinin ödenmesi, umuma açık mahalde temsil için gerekli iznin yerine geçmemektedir.

GİRİŞ · INTRODUCTION

Kafe, restoran, mağaza ve spor salonu gibi işletmelerde müzik yayını çoğunlukla bir telefon veya tablete yüklü müzik uygulaması üzerinden yapılmaktadır. Bu uygulamaların önemli bir kısmı aylık abonelik ücretiyle kullanılmakta ve abonelik ücretinin ödenmesi, işletmeciler arasında müzik kullanımının bedelinin de ödendiği şeklinde anlaşılabilmektedir. Kanaatimizce kanuni sistem bakımından durum bundan farklıdır. Bireysel abonelik, kural olarak aboneye müziği kişisel olarak dinleme imkânı vermekte, işyerindeki müşterilere dinletme iznini kapsamamaktadır.

FSEK'in 24 üncü maddesi, bir eserden doğrudan doğruya yahut işaret, ses veya resim nakline yarayan aletlerle umumi mahallerde okumak, çalmak, oynamak ve göstermek gibi temsil suretiyle faydalanma hakkını münhasıran eser sahibine tanımaktadır. Aynı maddenin üçüncü fıkrasına göre eser sahibi bir meslek birliğine üye ise temsil hakkı, yetki belgesinde belirttiği yetkiler çerçevesinde meslek birliğinin yazılı izni olmadan diğer gerçek ve tüzel kişilerce kullanılamamaktadır. Kanunun 80 inci maddesi ise icracı sanatçılara, fonogram yapımcılarına, film yapımcılarına ve radyo-televizyon kuruluşlarına bağlantılı haklar tanımaktadır. Umuma açık mahallerde müzik kullanımı ayrıca 41 inci maddede düzenlenmiştir.

This article examines the decision of the 7th Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 5 May 2026 (Docket No. 2025/4040, Decision No. 2026/5401), which held that playing music in a café through a music app paid for by a monthly subscription constitutes the offence set out in Article 71(1) of Law No. 5846 on Intellectual and Artistic Works (the "LIAW"). The Chamber rejected the operator's defence that paying the subscription fee also covered the copyright royalties, stated that the case law on the absence of intent in radio and television broadcasts cannot be applied to subscription apps, and upheld the conviction by majority. The dissenting opinion concerns the manner in which the evidence was obtained, not the merits. The article discusses the reasoning of the decision, the line of case law on which it relies and its consequences for businesses.

The decisive criterion in the decision is the operator's ability to see, choose and change the track to be played. Paying the subscription fee does not replace the permission required for public performance on premises open to the public.

In businesses such as cafés, restaurants, shops and gyms, music is mostly played through a music app installed on a phone or tablet. Many of these apps are used against a monthly subscription fee, and operators may understand payment of that fee to mean that the music use itself has also been paid for. In our opinion, the statutory system leads to a different result. An individual subscription, as a rule, allows the subscriber to listen to music personally and does not include permission to play it to customers on business premises.

Article 24 of the LIAW grants the author the exclusive right to exploit a work by performance, such as reciting, playing, acting or showing it in public places, either directly or by means of devices transmitting signs, sounds or images. Under paragraph 3 of the same article, where the author is a member of a collective management organisation, the performance right cannot be used by other natural or legal persons without the written permission of that organisation, within the scope of the authority stated in the author's mandate. Article 80 of the Law grants related rights to performers, phonogram producers, film producers and radio and television organisations. The use of music on premises open to the public is further regulated in Article 41.

YAYIN AKIŞINI KİM BELİRLİYOR: MÜZİK KAYNAĞINA GÖRE YARGITAY KARARLARI / WHO SETS THE PLAYLIST: COURT OF CASSATION DECISIONS BY MUSIC SOURCE

AKIŞI YAYIN KURULUŞU BELİRLER

THE BROADCASTER SETS THE PLAYLIST

AKIŞI İŞLETMECİ BELİRLER

THE BUSINESS SETS THE PLAYLIST

Sonraki parçayı görme, seçme ve değiştirme imkânı

Ability to see, choose and change the next track

Radyo yayını
Radio broadcastYCGK - 28.01.2020
E. 2017/788, K. 2020/34

☐ Somut olayda kast bulunmadığı kabul edildi
No intent found on the facts

☐ Kast varsa ceza sorumluluğu doğabilir
Liability may arise where intent exists

☒ Ceza sorumluluğu kabul edildi
Criminal liability established

Bilgisayarda depolanmış dosya
Files stored on a computer7. CD - 21.10.2021
E. 2021/14552, K. 2021/14322

☒ Suçun unsurları oluştu
Elements of the offence established

☐ Kast bulunmadığı kabul edildi
No intent found

Video paylaşım platformu
Video-sharing platform (YouTube)7. CD - 29.11.2021
E. 2021/16989, K. 2021/15894

☒ Kast kabul edildi (TCK m. 21)
Intent established (TCC Art. 21)

İNCELENEN KARAR · DECISION EXAMINED

Abonelikli müzik uygulaması
Subscription music app7. CD - 05.05.2026
E. 2025/4040, K. 2026/5401

☒ Radyo içtihadı uygulanmadı;
mahkûmiyet onandı
Radio case law not applied;
conviction upheld

KANUNDAKİ DÜZENLEME

STATUTORY PROVISION

FSEK'in 41 inci maddesinin birinci fıkrası şöyledir: "Girişi ücretli veya ücretsiz umuma açık mahaller; eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların kullanım ve/veya iletimine ilişkin 52 nci maddeye uygun sözleşme yaparak hak sahiplerinden veya üyesi oldukları meslek birliklerinden izin alır ve sözleşmelerde yazılı malî hak ödemelerini bu madde hükümlerine göre yaparlar."

Article 41(1) of the LIAW reads as follows: "Premises open to the public, whether entry is paid or free, shall obtain permission from right holders or from the collective management organisations of which they are members by concluding a contract in accordance with Article 52 concerning the use and/or transmission of works, performances, phonograms, productions and broadcasts, and shall make the economic right payments set out in the contracts in accordance with this article."

Bu izin alınmadan yapılan kullanım iki ayrı sonuç doğurmaktadır. Hukuk yönünden hak sahibi, FSEK'in 68 inci maddesi uyarınca sözleşme yapılmış olsaydı isteyebileceği bedelin veya rayiç bedelin en çok üç kat fazlasını talep edebilmektedir. Ceza yönünden ise FSEK'in 71 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi, bir eseri, icrayı, fonogramı veya yapımı hak sahibi kişilerin yazılı izni olmaksızın temsil eden veya her türlü işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla umuma ileten kişi hakkında bir yıldan beş yıla kadar hapis veya adli para cezası öngörmektedir. Bu suçtan soruşturma ve kovuşturma yapılması FSEK'in 75 inci maddesi uyarınca şikâyetle bağlıdır.

Use without this permission has two separate consequences. On the civil side, under Article 68 of the LIAW the right holder may claim up to three times the fee it could have requested had a contract been concluded, or up to three times the market value. On the criminal side, Article 71(1) of the LIAW provides for imprisonment of one to five years or a judicial fine for any person who, without the written permission of the right holders, performs a work, performance, phonogram or production or communicates it to the public by any means transmitting signs, sounds or images. Under Article 75 of the LIAW, investigation and prosecution of this offence depend on a complaint.

01

Olay ve Yargılama Süreci

The Facts and the Proceedings

Olay, iki meslek birliği vekilinin Muğla Cumhuriyet Başsavcılığına başvurusuyla başlamıştır. Şikâyet dilekçesinde, bir kafede meslek birliklerinin repertuarında bulunan icra, fonogram ve yapımların izin alınmaksızın umuma iletiliği ileri sürülmüştür. Cumhuriyet Başsavcılığının talimatıyla kolluk görevlileri, katılan vekili ve bilirkişi işyerinde tespit yapmıştır. Tespite göre müzik, işletmedeki tablete yüklü bir uygulama üzerinden ve tabletin bluetooth özellikli bir amfiye bağlanmasıyla çalınmaktadır. Bir program aracılığıyla yapılan tespit, saat 15:52'de ve 15:56'da iki ayrı eserin müşterilerin kullandığı kapalı alanda çalındığı belirlenmiştir.

The case began with an application by counsel for two collective management organisations to the Muğla Chief Public Prosecutor's Office. The complaint alleged that performances, phonograms and productions in the organisations' repertoire were being communicated to the public in a café without permission. On the instructions of the Prosecutor's Office, police officers, counsel for the complainant and an expert carried out an inspection at the premises. According to the inspection, music was being played through an app installed on a tablet at the business, with the tablet connected to a Bluetooth amplifier. Using a software program, it was established that two different works were played at 15:52 and 15:56 in the indoor area used by customers.

TARİH DATE	MERCİ AUTHORITY	İŞLEM VE SONUÇ STEP AND OUTCOME
23.12.2022 23.12.2022	Muğla Cumhuriyet Başsavcılığı Muğla Chief Public Prosecutor's Office	İki meslek birliği vekilinin şikâyet dilekçesi Complaint filed by counsel for two collective management organisations
28.02.2023 28.02.2023	Kolluk, katılan vekili, bilirkişi Police, complainant's counsel, expert	İşyerinde tespit; iki eserin tablet ve amfi üzerinden çalındığının belirlenmesi Inspection at the premises; two works found to be played through the tablet and amplifier
16.06.2023 16.06.2023	Bilirkişi Expert	Eserlerden birinin FSEK m. 3 anlamında musiki eseri olduğuna ilişkin rapor Report finding that one of the works is a musical work within the meaning of LIAW Art. 3
30.10.2023 30.10.2023	Uzlaştırma Mediation	Uzlaşmanın sağlanamaması No settlement reached
11.01.2024 11.01.2024	Muğla 3. Asliye Ceza Mahkemesi (E. 2023/673, K. 2024/15) Muğla 3rd Criminal Court of First Instance (2023/673, 2024/15)	Eylemin hukuki ihtilaf niteliğinde kaldığı gerekçesiyle beraat Acquittal on the ground that the matter was a civil dispute
05.11.2024 05.11.2024	İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 11. Ceza Dairesi (E. 2024/489, K. 2024/2010) İzmir Regional Court of Appeal, 11th Criminal Chamber (2024/489, 2024/2010)	Duruşma açılarak beraatin kaldırılması; TCK m. 62/1, 53 ve 58 uygulanarak 10 ay hapis cezası Acquittal set aside after a hearing; 10 months' imprisonment under TCC Arts. 62(1), 53 and 58
05.05.2026 05.05.2026	Yargıtay 7. Ceza Dairesi (E. 2025/4040, K. 2026/5401) Court of Cassation, 7th Criminal Chamber (2025/4040, 2026/5401)	Oy çokluğuyla onama Upheld by majority

TABLO: YARGILAMA SÜRECİNİN KRONOLOJİSİ (KARAR METNİNDEN DERLENMİŞTİR) / TABLE: CHRONOLOGY OF THE PROCEEDINGS (COMPILED FROM THE DECISION TEXT)

Mahkûmiyet, hak sahipliği belgesi soruşturma aşamasında dosyaya sunulan eser yönünden kurulmuştur. Karar metninde ikinci eser için belge sunulup sunulmadığına ilişkin bir açıklama bulunmamaktadır. Kanaatimizce bu durum, FSEK'in 75 inci maddesindeki şikâyet koşulunun uygulamadaki önemini göstermektedir. Hükme göre hak sahiplerinin veya meslek birliklerinin haklarını kanıtlayan belgeleri şikâyet süresi içinde Cumhuriyet Başsavcılığına vermemeleri hâlinde kovuşturmayaya yer olmadığı kararı verilmektedir. Yargıtay 7. Ceza Dairesi de 17.10.2024 tarihli ve E. 2023/8649, K. 2024/9081 sayılı kararında, altı aylık şikâyet süresi içinde hak sahipliğine ilişkin hukuken geçerli belgeyi sunmayan şikâyetçinin davaya katılma ve hükmü temyiz etme hakkı bulunmadığını belirtmiştir.

İncelenen kararda Daire ayrıca, suçtan zarar görmeyen ve davaya katılma hakkı bulunmayan ikinci meslek birliğinin gerekçeli karar başlığında katılan olarak gösterilmesini, mahallinde düzeltilebilecek maddi yazım hatası olarak değerlendirmiştir.

Sanık savunmasında, uygulamaya her ay yaklaşık 100 TL abonelik ücreti ödediğini, ücret ödediği için telif de ödemiş olacağını ve müzik yayınından bir kazanç elde etmediğini belirtmiştir. Temyiz aşamasında ise suç işleme kastının bulunmadığını, bir uygulamadan müzik çalmanın suç olduğunu bilme imkânının bulunmadığını ve hakkında 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun ("TCK") 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının uygulanması gerektiğini ileri sürmüştür. Sanık ayrıca, işyerine müşteri gibi girerek izinsiz kayıt alan kişinin kendisini önceden uyarması gerektiğini savunmuştur.

The conviction was based on the work for which a document proving ownership of rights had been submitted during the investigation. The decision text does not state whether a document was submitted for the second work. In our opinion, this shows the practical importance of the complaint requirement in Article 75 of the LIAW. Under that provision, if right holders or collective management organisations do not submit documents proving their rights to the Prosecutor's Office within the complaint period, a decision of non-prosecution is issued. In its decision of 17 October 2024 (2023/8649, 2024/9081), the 7th Criminal Chamber of the Court of Cassation likewise stated that a complainant who does not submit a legally valid document of ownership within the six-month complaint period has no right to join the proceedings or to appeal the judgment.

In the decision examined, the Chamber also treated the listing of the second collective management organisation, which had not been harmed by the offence and had no right to join the proceedings, as an intervening party in the heading of the reasoned judgment as a clerical error that could be corrected by the lower court.

In his defence, the defendant stated that he paid a subscription fee of about TRY 100 per month for the app, that by paying this fee he must also have paid the royalties, and that he earned nothing from playing music. On appeal, he argued that he had no intent to commit an offence, that he had no means of knowing that playing music from an app was a criminal offence, and that Article 30(4) of Turkish Criminal Code No. 5237 (the "TCC") should be applied to him. He also argued that a person who entered the premises posing as a customer and recorded without permission should have warned him beforehand.

02

Dairenin Gerekçesi

The Chamber's Reasoning

Radyo ve Televizyon Yayınında Kastın Bulunmaması

Kararın anlaşılması için öncelikle Yargıtay Ceza Genel Kurulunun ("Ceza Genel Kurulu" veya "YCGK") radyo yayınlarına ilişkin kararının ortaya konulması gerekmektedir. Ceza Genel Kurulu, 28.01.2020 tarihli ve E. 2017/788, K. 2020/34 sayılı kararında, bir markette internet radyosu yayınının hoparlör sistemiyle müşterilere dinletildiği olayı incelemiştir. Kurul, eylemin suçun maddi unsurlarını

Absence of Intent in Radio and Television Broadcasts

To understand the decision, the ruling of the Criminal General Assembly of the Court of Cassation (the "General Assembly") on radio broadcasts must first be set out. In its decision of 28 January 2020 (2017/788, 2020/34), the General Assembly examined a case in which an internet radio broadcast was played to customers in a supermarket through a loudspeaker system. The General Assembly accepted that the act fulfilled the material elements of the offence but concluded that the mental element was not present.

oluşturduğunu kabul etmiş, ancak manevi unsurun gerçekleşmediği sonucuna varmıştır.

CEZA GENEL KURULUNUN DEĞERLENDİRMESİ

THE GENERAL ASSEMBLY'S ASSESSMENT

Kurula göre "radyo kuruluşunca yapılmakta olan yayın içeriğine müdahale yetkisi ve imkânı bulunmayan sanığın", katılanların hak sahibi olduğu müzik eserlerinin "radyo kuruluşunca yayınlanacağını bilemeyeceğinden" kasten hareket ettiği kabul edilemez. Karar oy birliğiyle verilmiştir.

According to the General Assembly, it cannot be accepted that "the defendant, who had neither the authority nor the means to interfere with the content of the broadcast being made by the radio organisation" acted with intent, since he "could not know that [the works] would be broadcast by the radio organisation". The decision was unanimous.

Aynı kararda Ceza Genel Kurulu iki tespitte daha bulunmuştur. Birincisi, suçun oluşması için genel kast yeterlidir ve failin gelir elde etme veya yararlanma gibi özel bir kastla hareket etmesi gerekmemektedir. Bu tespit, sanığın müzik yayınından kazanç elde etmediği yönündeki savunmasının ceza sorumluluğunu ortadan kaldırmadığını göstermektedir. İkincisi, umuma açık mahal sahiplerinin yalnızca yayın kuruluşlarından izin alması yeterli değildir. Eser sahibi, icracı sanatçı, fonogram yapımcısı ve yayın kuruluşundan ayrı ayrı yazılı izin alınması gerekmektedir. Bu nedenle radyo yayınında kastın bulunmadığının kabul edilmesi ceza sorumluluğunu ortadan kaldırmakta, izin yükümlülüğünü ve hukuki sorumluluğu ise ortadan kaldırmamaktadır. Ceza Genel Kurulu kararında sanığın cezalandırılmamasının sebebi, somut olayda kastın bulunmamasıdır. Kanaatimizce işletmecinin hak sahibinin eserlerinin yayınlanacağını bildiği veya bilmesi gerektiği durumlarda, örneğin meslek birliğinin ihtarına rağmen izinsiz radyo yayını sürdürmesi hâlinde, kastın varlığı kabul edilebilecek ve radyo yayını bakımından da ceza sorumluluğu doğabilecektir.

Abonelikli Uygulamanın Radyodan Ayrılması

Daire, incelenen kararda bu içtihadın abonelikli müzik uygulamasına uygulanamayacağını belirtmiştir. Uygulamanın adı karar metninde anonimleştirilmiştir.

DAİRENİN GEREKÇESİ

THE CHAMBER'S REASONING

"[...] isimli uygulamanın radyo/televizyon yayınları ile aynı kapsamda değerlendirilemeyeceğinde şüphe yoktur. Zira [...] uygulaması ile müzik dinleyen kullanıcılar, bir sonraki çalacak olan parçayı liste üzerinden görme, seçme, değiştirme ve dolayısıyla yayın akışını kontrol etme imkânına da sahip bulunmaktadır."

"There is no doubt that the app named [...] cannot be assessed in the same way as radio/television broadcasts. This is because users listening to music through the [...] app are also able to see, choose and change the next track to be played from the list and thus to control the flow of the broadcast."

Gerekçede kullanılan ölçüt yeni değildir. Yargıtay 19. Ceza Dairesi, 03.06.2021 tarihli ve E. 2019/27607, K. 2021/6149 sayılı kararında, tablet üzerinden YouTube ile yapılan yayın için aynı ölçütü kullanmıştır. Yargıtay 7. Ceza Dairesi de 29.11.2021 tarihli ve E. 2021/16989, K. 2021/15694 sayılı kararında, YouTube kullanıcılarının "bir sonraki çalacak olan parçayı liste üzerinden görme, seçme, değiştirme ve dolayısıyla yayın akışını kontrol etme" imkânına sahip olduğunu belirtmiş ve TCK'nın 21 inci maddesindeki kastın bulunduğunu kabul ederek beraat kararını bozmuştur. Daire, 2024 yılında da bölge adliye mahkemelerinin YouTube yayınlarına ilişkin bu yöndeki gerekçelerini hukuka uygun bulmuştur (17.10.2024 tarihli ve E. 2023/8649, K. 2024/9081 sayılı karar; 05.12.2024 tarihli ve E. 2023/14457, K. 2024/11077 sayılı karar). Yargıtay 7. Ceza Dairesi, 21.10.2021 tarihli ve E. 2021/14552, K. 2021/14322 sayılı kararında ise bir spor salonunda yapılan yayının, sanığın "yayın akışını kendisinin kontrol ettiği bilgisayarda depolanmış eserler" ile yapıldığını belirterek suçun unsurlarının oluştuğunu kabul etmiştir.

Kanaatimizce kararın özelliği, bu ölçütün ücretli abonelikli kullanılan bir müzik uygulamasına uygulanması ve abonelik ücretinin ödenmesine dayanan savunmanın sonuca etki etmemesidir. Daire bakımından belirleyici olan, müziğin hangi kaynaktan geldiği değil, işletmecinin yayın akışını kontrol etme imkânına sahip olup olmadığıdır.

In the same decision, the General Assembly made two further findings. First, general intent is sufficient for the offence, and the offender need not act with a specific intent such as generating income or deriving benefit. This finding shows that the defendant's argument that he earned nothing from playing music does not remove criminal liability. Second, it is not sufficient for owners of premises open to the public to obtain permission only from broadcasting organisations. Separate written permission must be obtained from the author, the performer, the phonogram producer and the broadcasting organisation. Accordingly, the finding that there was no intent in the radio broadcast removes criminal liability but does not remove the obligation to obtain permission or civil liability. In the General Assembly decision, the defendant was not punished because intent was absent on the facts of the case. In our opinion, where the operator knows or ought to know that the right holder's works will be broadcast, for example where it continues to play radio without permission despite a warning from the collective management organisation, intent may be found and criminal liability may also arise for radio broadcasts.

Distinguishing the Subscription App from Radio

In the decision examined, the Chamber stated that this case law cannot be applied to a subscription music app. The name of the app has been anonymised in the decision text.

The criterion used in the reasoning is not new. In its decision of 3 June 2021 (2019/27607, 2021/6149), the 19th Criminal Chamber of the Court of Cassation applied the same criterion to music played through YouTube on a tablet. In its decision of 29 November 2021 (2021/16989, 2021/15694), the 7th Criminal Chamber likewise stated that YouTube users are able "to see, choose and change the next track to be played from the list and thus to control the flow of the broadcast", found that intent within the meaning of Article 21 of the TCC was present, and reversed the acquittal. In 2024 the Chamber again found lawful the reasoning of regional courts of appeal to this effect concerning YouTube broadcasts (decision of 17 October 2024, 2023/8649, 2024/9081; decision of 5 December 2024, 2023/14457, 2024/11077). In its decision of 21 October 2021 (2021/14552, 2021/14322), the 7th Criminal Chamber held that the elements of the offence were fulfilled for music played in a gym, noting that it was played from "works stored on a computer whose broadcast flow the defendant himself controlled".

In our opinion, the distinctive feature of the decision is that this criterion was applied to a music app used under a paid subscription, and that the defence based on payment of the subscription fee had no effect on the outcome. For the Chamber, the decisive question is whether the operator was able to control the flow of the broadcast, whatever the source of the music.

MÜZİK KAYNAĞI MUSIC SOURCE	YAYIN AKIŞINI BELİRLEYEN WHO SETS THE PLAYLIST	YARGITAY'IN SONUCU COURT OF CASSATION'S OUTCOME	ÖRNEK KARAR EXAMPLE DECISION
Radyo yayını Radio broadcast	Yayın kuruluşu Broadcasting organisation	Somut olayda kastın bulunmadığı kabul edilmiştir; kastın varlığı hâlinde ceza sorumluluğu doğabilmektedir No intent found on the facts; criminal liability may arise where intent exists	YCGK, 28.01.2020, E. 2017/788, K. 2020/34 General Assembly, 28.01.2020, 2017/788, 2020/34
Bilgisayarda depolanmış dosya Files stored on a computer	İşletmeci Operator	Suçun unsurlarının oluştuğu kabul edilmiştir Elements of the offence found to be fulfilled	7. CD, 21.10.2021, E. 2021/14552, K. 2021/14322 7th CC, 21.10.2021, 2021/14552, 2021/14322
YouTube YouTube	İşletmeci Operator	Kastın bulunduğu kabul edilmiştir (TCK m. 21) Intent found (TCC Art. 21)	7. CD, 29.11.2021, E. 2021/16989, K. 2021/15694 7th CC, 29.11.2021, 2021/16989, 2021/15694
Abonelikli müzik uygulaması Subscription music app	İşletmeci Operator	Radyo içtihadı uygulanmamış, mahkûmiyet onanmıştır Radio case law not applied; conviction upheld	7. CD, 05.05.2026, E. 2025/4040, K. 2026/5401 7th CC, 05.05.2026, 2025/4040, 2026/5401

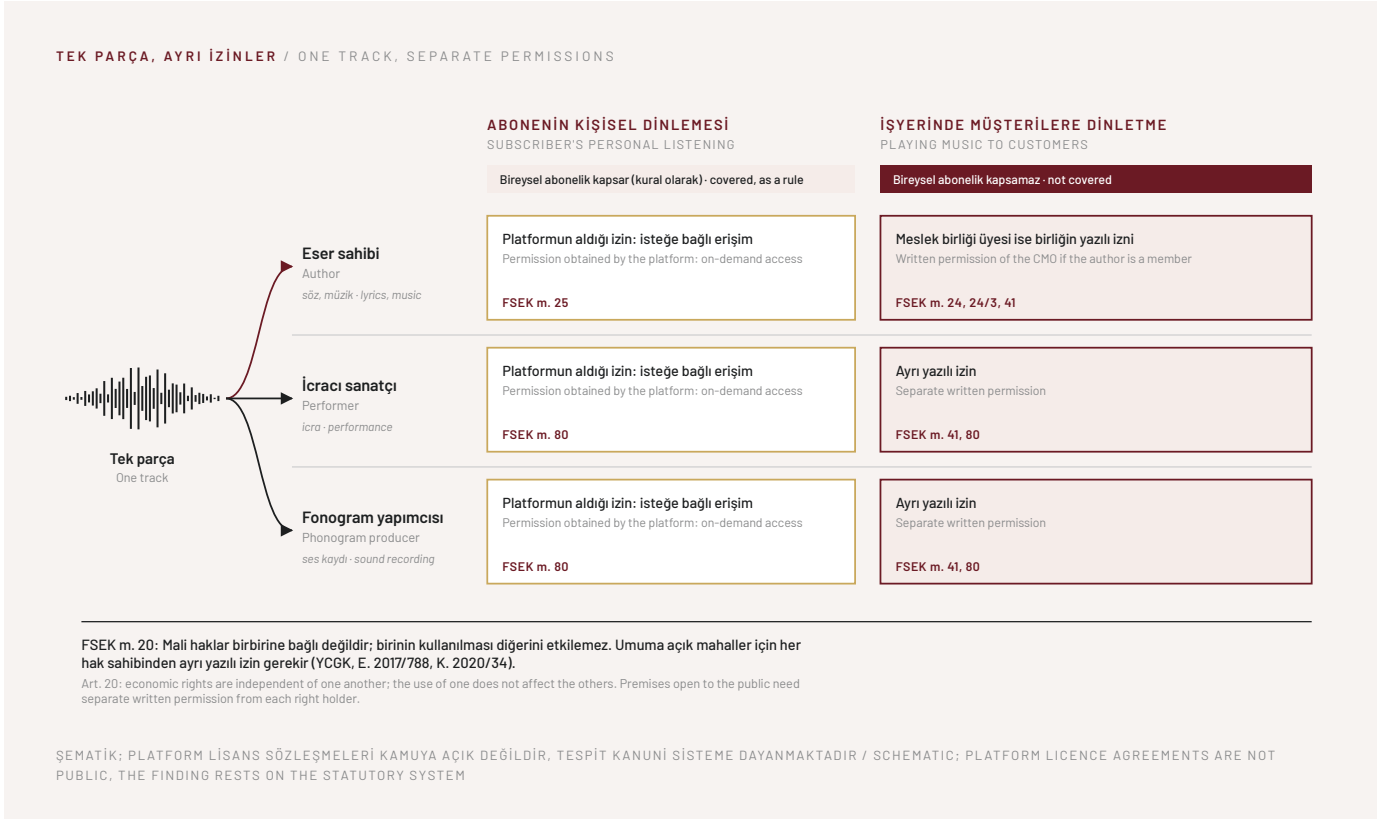
TABLO: MÜZİK KAYNAĞINA GÖRE YARGITAY KARARLARININ SONUCU (7. CD: YARGITAY 7. CEZA DAİRESİ) / TABLE: OUTCOME OF COURT OF CASSATION DECISIONS BY MUSIC SOURCE (7TH CC: 7TH CRIMINAL CHAMBER OF THE COURT OF CASSATION)

Abonelik Ücreti Ödenmesi Savunması

Sanının temel savunması, abonelik ücreti ödediği için telif bedelinin de ödenmiş olduğu yönündedir. Daire bu savunmayı ayrıca tartışmamış, suçun sabit olduğunu belirtmekle yetinmiştir. Ancak savunmanın karşılık bulmamasının dayanağı FSEK sisteminden anlaşılmaktadır.

The Defence of Having Paid the Subscription Fee

The defendant's main defence was that, since he paid the subscription fee, the royalties had also been paid. The Chamber did not discuss this defence separately and merely stated that the offence was proven. The reason the defence failed can, however, be understood from the system of the LIAW.

FSEK'in 20 nci maddesi uyarınca eser sahibinin mali hakları birbirine bağlı değildir ve bunlardan birinin tasarrufu ve kullanılması diğerini etkilememektedir. Bağlantılı haklar da Kanunun 80 inci maddesinde her hak sahibi için ayrı ayrı düzenlenmiştir. Ceza Genel Kurulu da yukarıda anılan kararında, her bir hak sahibinin hakkının diğerinden bağımsız olduğunu ve umuma açık mahaller bakımından ayrı ayrı yazılı izin alınması gerektiğini kabul etmiştir. Kanaatimizce

Under Article 20 of the LIAW, the author's economic rights are independent of one another, and the disposal or use of one does not affect the others. Related rights are likewise regulated separately for each right holder in Article 80 of the Law. In the decision cited above, the General Assembly also accepted that each right holder's right is independent of the others and that separate written permission must be obtained for premises open to the public. In our opinion, the permission a

platformun hak sahiplerinden aldığı izin, kural olarak FSEK'in 25 inci maddesi ve 80 inci maddesi kapsamında, eserlerin ve tespitlerin abonelerin seçtikleri yer ve zamanda erişimine sunulmasına ilişkindir. Abonenin müziği işyerinde müşterilere dinletmesi ise ayrı bir kullanımdır ve FSEK'in 41 inci maddesi uyarınca ayrıca izin alınmasını gerektirmektedir. Platformların hak sahipleriyle yaptığı lisans sözleşmeleri kamuya açık olmadığından bu tespit, somut sözleşmeler bakımından değil kanuni sistem bakımından yapılmaktadır.

Platformların kullanım koşulları da bu yönde olabilmektedir. Örneğin Spotify'n destek sayfasında, hizmetin kullanım koşulları uyarınca yalnızca kişisel ve ticari olmayan kullanım için sunulduğu, bar, restoran, mağaza ve okul gibi işyerlerinde herkese açık olarak çalınmayacağı belirtilmektedir. İncelenen kararda uygulamanın kullanım koşulları tartışılmamıştır; bu nedenle kararın konusu olan uygulamanın koşulları bakımından bir tespitte bulunulması mümkün değildir.

Bölge adliye mahkemeleri bu konuyu daha önce de ele almıştır. İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 11. Ceza Dairesi, 06.06.2017 tarihli ve E. 2017/509, K. 2017/993 sayılı kararında, sanığın Spotify aboneliğinin "bireysel abonelik olup, ticari veya işyeri aboneliği niteliğinde" olmadığını belirterek ilk derece mahkemesinin beraat kararını kaldırmış, sanık hakkında adli para cezasına hükmetmiş ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar vermiştir. Bu olayda ilk derece mahkemesi, sanığın ücret ödeyerek müzik yayını yapması nedeniyle kast unsurunun oluşmadığını kabul etmişti. Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 12. Ceza Dairesi ise 26.01.2017 tarihli ve E. 2017/78, K. 2017/78 sayılı kararında, aboneliğin bireysel mi yoksa ticari mi olduğu ve umuma açık yerlerde yayın yapma hakkını kapsayıp kapsamadığı araştırılmadan verilen beraat kararını bozmuştur. İncelenen olayda istinaf incelemesini yapan daire de 2017 tarihli kararı veren İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 11. Ceza Dairesidir.

platform obtains from right holders, as a rule, concerns making works and fixations available to subscribers at a place and time of their choosing under Articles 25 and 80 of the LIAW. A subscriber playing the music to customers on business premises is a separate use and requires separate permission under Article 41 of the LIAW. As the licence agreements between platforms and right holders are not public, this finding is made with reference to the statutory system and not to any specific agreement.

Platforms' terms of use may point in the same direction. For example, Spotify's support page states that, under its terms of use, the service is offered only for personal and non-commercial use and cannot be played publicly in business premises such as bars, restaurants, shops and schools. The terms of use of the app were not discussed in the decision examined; it is therefore not possible to make any finding regarding the terms of the app at issue.

Regional courts of appeal have addressed this issue before. In its decision of 6 June 2017 (2017/509, 2017/993), the 11th Criminal Chamber of the İzmir Regional Court of Appeal set aside the first-instance acquittal, stating that the defendant's Spotify subscription was "an individual subscription and not a commercial or business subscription", imposed a judicial fine and deferred the announcement of the judgment. In that case the first-instance court had held that the element of intent was not fulfilled because the defendant paid a fee to play music. In its decision of 26 January 2017 (2017/78, 2017/78), the 12th Criminal Chamber of the Gaziantep Regional Court of Appeal reversed an acquittal given without examining whether the subscription was individual or commercial and whether it included the right to play music in places open to the public. In the case examined, the appeal review was also carried out by the 11th Criminal Chamber of the İzmir Regional Court of Appeal, which had issued the 2017 decision.

03

Kararın Değerlendirilmesi

Assessment of the Decision

Kastın Konusu ve Hata

Ceza Genel Kurulu, 28.01.2020 tarihli kararında suçun manevi unsurunu, failin "Kanun kapsamında korunan manevi, mali veya bağlantılı hakları ihlal ettiğini bilerek ve isteyerek" seçimlik hareketlerden birini gerçekleştirmesi olarak tanımlamıştır. Daire ise incelenen kararda radyo içtihadının uygulanamayacağını, işletmecinin çalınacak eseri görebilmesi, seçebilmesi ve değiştirebilmesi üzerinden açıklamıştır. Kanaatimizce bu yaklaşım, işletmecinin hangi eserin çalındığını bilebileceğini göstermektedir. Ancak işletmecinin, bu eserin işyerinde çalınması için gerekli iznin bulunmadığını bilip bilmediği sorusunu cevaplamamaktadır.

Kanaatimizce burada iki ayrı yanlış birbirinden ayrılmalıdır. İşletmecinin, abonelik ücreti ödemekle hak sahiplerinin iznini de almış olduğuna inanması, FSEK'in 71 inci maddesinin birinci fıkrasındaki "yazılı izni olmaksızın" unsuruna ilişkin bir yanılgıdır. İzin yokluğu suçun kanuni tanımındaki bir unsur olarak kabul edildiğinde bu yanılgı, TCK'nın 30 uncu maddesinin birinci fıkrası kapsamında değerlendirilmelidir. Hükme göre fiilin icrası sırasında suçun kanuni tanımındaki maddi unsurları bilmeyen kişi kasten hareket etmiş olmaz; bu hata dolayısıyla taksirli sorumluluk hâli saklıdır. Bu hatada kaçınılmazlık aranmamaktadır. FSEK'in 71 inci maddesindeki suçun taksirle işlenebilen bir hâli bulunmadığından, hatanın kabulü hâlinde beraat sonucu doğacaktır. İşletmecinin, izin bulunmadığını bilmekle birlikte fiilini hukuka aykırı olmadığını düşünmesi ise TCK'nın 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrasındaki haksızlık yanılgısıdır. Hükme göre işlediği fiilin haksızlık oluşturduğu hususunda kaçınılmaz bir hataya düşen kişi cezalandırılmaz. Fiilin kanunda suç olarak tanımlandığının bilinmemesi ise TCK'nın 4 üncü maddesi uyarınca tek başına mazeret sayılmamaktadır.

The Object of Intent and Mistake

In its decision of 28 January 2020, the General Assembly defined the mental element of the offence as the offender carrying out one of the alternative acts "knowingly and wilfully, in the knowledge that it infringes moral, economic or related rights protected under the Law". In the decision examined, the Chamber explained why the radio case law could not be applied by reference to the operator's ability to see, choose and change the work to be played. In our opinion, this approach shows that the operator could know which work was being played. It does not, however, answer whether the operator knew that the permission required to play that work on business premises was lacking.

In our opinion, two different mistakes must be distinguished here. The operator's belief that paying the subscription fee also secured the right holders' permission is a mistake concerning the element "without written permission" in Article 71(1) of the LIAW. Where the absence of permission is accepted as an element of the statutory definition of the offence, this mistake should be assessed under Article 30(1) of the TCC. Under that provision, a person who does not know the material elements of the statutory definition of the offence at the time of the act does not act with intent; liability for negligence arising from this mistake is reserved. Unavoidability is not required for this mistake. Since the offence in Article 71 of the LIAW has no negligent form, acceptance of the mistake will result in acquittal. Where the operator knows that permission is lacking but believes the act is not unlawful, this is a mistake as to wrongfulness under Article 30(4) of the TCC. Under that provision, a person who makes an unavoidable mistake as to whether the act constitutes a wrong is not punished. Under Article 4 of the TCC, not knowing that the act is defined as an offence in the law is not in itself an excuse.

"ABONELİK ÜCRETİ ÖDEDİM": İKİ AYRI YANILGI / "I PAID THE SUBSCRIPTION FEE": TWO DIFFERENT MISTAKES

DEĞERLENDİRMEDE BELİRLEYİCİ OLGULAR

DECISIVE FACTS IN THE ASSESSMENT

Bilgi düzeyi, eğitim, sosyal ve kültürel çevre

Level of knowledge, education, social and cultural setting

YCGK E. 2022/70, K. 2025/24

Yetkili makamın açıklamasına güven

Reliance on a statement by a competent authority

4. CD E. 2023/15282, K. 2025/18997

Aboneliğin türü ve koşulları; önceki ihtar

Type and terms of the subscription; any prior warning

Kanaatimizce belirleyici

TCK m. 4: Kanunun suç saydığını bilmemek tek başına mazeret değildir. Onama ilamında TCK m. 30/4 savunmasına ilişkin ayrı değerlendirme yer almamaktadır.
TCC Art. 4: Ignorance of the law is not in itself an excuse. The decision upholding the conviction contains no separate assessment of the Art. 30(4) defence.

Ceza Genel Kurulu, 15.01.2025 tarihli ve E. 2022/70, K. 2025/24 sayılı kararında, hatanın kaçınılmaz olup olmadığının belirlenmesinde "kişinin bilgi düzeyi, gördüğü eğitim, içinde bulunduğu sosyal ve kültürel çevre şartları"nın göz önünde bulundurulacağını belirtmiştir. Yargıtay 4. Ceza Dairesi de 24.11.2025 tarihli ve E. 2023/15282, K. 2025/18997 sayılı kararında, failin yetkili bir organ veya resmî bir makamın açıklamasına güvenerek hataya düşmesi hâlinde kural olarak kendisine kusur isnat edilemeyeceğini belirtmiştir.

Sanık, temyiz dilekçesinde TCK'nın 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının uygulanmasını açıkça talep etmiştir. Onama ilamında bu savunmaya ilişkin ayrı bir değerlendirme yer almamaktadır. Benzer bir durum, Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 05.12.2024 tarihli kararına konu olayda da görülmektedir. O olayda sanık, YouTube üzerinden müzik yayını yapmanın suç teşkil ettiğini bilmediğini savunmuş, Daire mahkûmiyet hükmünde isabetsizlik görmemiştir. İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 11. Ceza Dairesinin 2017 tarihli kararında da sanık, müzik çalmanın suç olduğunu bilmediğini beyan etmiş, bu beyan kararda ayrıca tartışılmamıştır.

Kanaatimizce bu iddiaların reddedilebileceği düşünülse dahi, reddin dayanağının karar metinlerinden izlenebilmesi gerekir. Sanığın bilgi düzeyi, aboneliğin türü ve koşulları ile işletmeciye daha önce bir ihtar yapıp yapılmadığı, hatanın değerlendirilmesinde belirleyici olgulardır. Kanaatimizce abonelik ücretinin ödenmesi yetkili bir makamın açıklaması niteliğinde değildir. Buna karşılık, Ceza Genel Kurulunun 15.01.2025 tarihli kararında sayılan kişisel ölçütler, somut olayda ancak bu olgular ortaya konularak uygulanabilmektedir. İstinaf aşamasında verilen gerekçeli karar bu çalışmada incelenememiştir; bu nedenle değerlendirme, onama ilamının içeriğiyle sınırlıdır.

Karşı Oy: Arama ve Gizli Soruşturmacı

Karşı oy, eylemin suç oluşturup oluşturmadığına değil, delillerin hukuka uygun elde edilip edilmediğine ilişkindir.

In its decision of 15 January 2025 (2022/70, 2025/24), the General Assembly stated that, in determining whether a mistake was unavoidable, "the person's level of knowledge, education, and social and cultural environment" are to be taken into account. In its decision of 24 November 2025 (2023/15282, 2025/18997), the 4th Criminal Chamber of the Court of Cassation likewise stated that, as a rule, no fault can be attributed to an offender who made a mistake in reliance on a statement by a competent body or official authority.

In his appeal petition, the defendant expressly requested the application of Article 30(4) of the TCC. The decision upholding the conviction contains no separate assessment of this defence. A similar situation can be seen in the case underlying the 7th Criminal Chamber's decision of 5 December 2024. There, the defendant argued that he did not know that playing music via YouTube was an offence, and the Chamber found no error in the conviction. In the 2017 decision of the 11th Criminal Chamber of the İzmir Regional Court of Appeal, the defendant likewise stated that he did not know playing music was an offence, and this statement was not separately discussed in the decision.

In our opinion, even if these arguments could be rejected, the basis for rejection should be traceable from the decision texts. The defendant's level of knowledge, the type and terms of the subscription, and whether the operator had previously received a warning are decisive facts in assessing the mistake. In our opinion, payment of the subscription fee does not amount to a statement by a competent authority. On the other hand, the personal criteria listed in the General Assembly's decision of 15 January 2025 can be applied to a specific case only once these facts have been established. The reasoned judgment of the appeal court could not be examined for this article; the assessment is therefore limited to the content of the decision upholding the conviction.

The Dissent: Search and Undercover Investigator

The dissent concerns whether the evidence was lawfully obtained, not whether the act constituted an offence.

KARŞI OY

DISSENTING OPINION

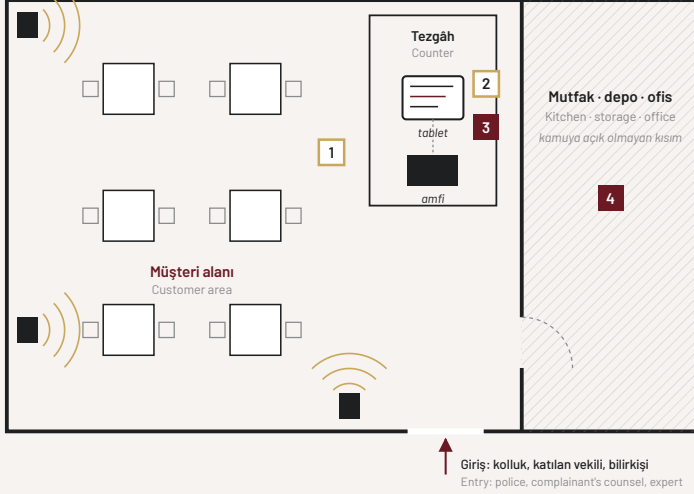
Karşı oya göre işyerinde 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun ("CMK") 116 ve 119 uncu maddelerine uygun bir arama kararı veya yazılı arama emri bulunmadan tespit yapılmıştır. FSEK m. 71'deki suç, CMK'nın 139 uncu maddesinin yedinci fıkrasında gizli soruşturmacı görevlendirilebilecek suçlar arasında sayılmamıştır. Ayrıca yayının yapıldığı tablet üzerinde bir inceleme yapılmamış ve tespitin nasıl yapıldığı belli değildir. Karşı oy bu nedenlerle Anayasa'nın 38 inci maddesi ile CMK m. 206/2-a, 217/2 ve 230/1 hükümlerine dayanarak sanığın beraatine karar verilmesi gerektiği görüşündedir.

According to the dissent, the inspection at the premises was carried out without a search decision or written search order complying with Articles 116 and 119 of Code of Criminal Procedure No. 5271 (the "CCP"). The offence in LIAW Art. 71 is not among the offences for which an undercover investigator may be assigned under Article 139(7) of the CCP. Furthermore, no examination was made of the tablet used to play the music, and it is unclear how the identification was carried out. For these reasons, relying on Article 38 of the Constitution and CCP Arts. 206(2)(a), 217(2) and 230(1), the dissent took the view that the defendant should have been acquitted.

Ceza Genel Kurulunun arama kavramına ilişkin kararları, karşı oyun değerlendirilmesinde yol göstericidir. Kurul, 03.12.2025 tarihli ve E. 2024/43, K. 2025/552 sayılı kararında, aramanın "gizli olanı ortaya çıkarmak için yürütülen bir faaliyet" olduğunu, bu nedenle "gözle görülen veya açıkta bırakılan şeyler" in aramanın konusu olamayacağını belirtmiştir. Kurul aynı kararda, işyerinin önünde açıkta bulunan eşyaya ilişkin tespitten sonra işyerinin kapalı bölümlerinde re'sen arama yapılamayacağını kabul etmiştir. Kurul, 12.06.2024 tarihli ve E. 2023/455, K. 2024/191 sayılı kararında da kamuya açık kapalı alanların kamuya açık olmayan kısımlarında aramanın ancak hâkim kararıyla veya şartları oluştuğunda Cumhuriyet savcısının yazılı emriyle yapılabileceğini belirtmiştir.

The General Assembly's decisions on the concept of search provide guidance in assessing the dissent. In its decision of 3 December 2025 (2024/43, 2025/552), the General Assembly stated that a search is "an activity carried out to reveal what is hidden", and that therefore "things visible to the eye or left in the open" cannot be the subject of a search. In the same decision, it held that after an observation concerning goods openly displayed in front of a business, the enclosed parts of the business cannot be searched on the officers' own initiative. In its decision of 12 June 2024 (2023/455, 2024/191), the General Assembly likewise stated that the parts of enclosed public premises that are not open to the public may be searched only by decision of a judge or, where the conditions are met, by written order of a public prosecutor.

MÜŞTERİ ALANINDAN ARKA BÖLÜME: HANGİ İŞLEM ARAMA SAYILIR / FROM THE CUSTOMER AREA TO THE BACK: WHICH STEPS COUNT AS A SEARCH

KAFE PLANI (ŞEMATİK)
CAFÉ FLOOR PLAN (SCHEMATIC)

ŞEMATİK ÇİZİM; KARAR METNİNDE İŞYERİNİN PLANI YER ALMAKTADIR / SCHEMATIC; THE DECISION TEXT CONTAINS NO FLOOR PLAN OF THE PREMISES

Kanaatimizce bu ölçütler uygulandığında, müşterilerin kullandığı kapalı alanda çalınan müziğin dinlenmesi ve bir program aracılığıyla belirlenmesi arama niteliğinde değildir. Yargıtay 7. Ceza Dairesi de 21.10.2021 tarihli kararında, delil tespitinin kolluk görevlilerinin her türlü tutanağıyla yapılabileceğini kabul etmiştir; ancak bu karar arama kavramını tartışmamakta, ispat aracına ilişkin bulunmaktadır. Gizli soruşturmacı itirazı bakımından ise kararda, kolluk görevlilerinin kimliklerini gizleyerek süreklilik arz eden bir faaliyet yürüttüklerine ilişkin bir bilgi yer almamaktadır. Tespit, Cumhuriyet savcısının talimatıyla ve katılan vekili ile bilirkişi eşliğinde yapılmıştır.

Karşı oyun üçüncü tespiti, kanaatimizce ayrıca değerlendirilmeyi gerektirmektedir. Tespit tutanağında yayının tablete yüklü bir uygulama üzerinden yapıldığı belirtilmiş, ancak karşı oya göre tablet incelenmemiştir. Tabletin ekranında açıkta görülen bilgilerin tutanağa geçirilmesi ise aramanın konusu değildir. Buna karşılık tabletin içeriğinin incelenmesi gerekmiş olsaydı, cihaz üzerinde yapılacak işlem ayrı usul kurallarına tabi olacaktı. Uygulamanın

In our opinion, applying these criteria, listening to music played in the indoor area used by customers and identifying it with software does not amount to a search. In its decision of 21 October 2021, the 7th Criminal Chamber likewise accepted that evidence may be recorded in any kind of report drawn up by police officers; that decision, however, does not discuss the concept of search and concerns the means of proof. As to the undercover investigator objection, the decision contains no information that police officers carried out a continuous activity while concealing their identity. The inspection was carried out on the instructions of the public prosecutor, accompanied by counsel for the complainant and an expert.

In our opinion, the dissent's third point requires separate consideration. The inspection report states that the music was played through an app installed on a tablet, but according to the dissent the tablet was not examined. Recording information openly visible on the tablet screen is not the subject of a search. By contrast, had it been necessary to examine the contents of the tablet, any step taken on the device would have been subject to separate procedural rules. The

hangi abonelik türüyle kullanıldığı ve işletmecinin ticari bir müzik hizmetine abone olup olmadığı, savunma bakımından önem taşıyan olgulardır.

type of subscription under which the app was used and whether the operator subscribed to a commercial music service are facts of importance for the defence.

04

İşletmeler Bakımından Sonuçlar

Consequences for Businesses

Karar, işyerinde müzik kullanan işletmeler için somut sonuçlar doğurmaktadır. Bu sonuçlar aşağıdaki tabloda özetlenmektedir.

The decision has concrete consequences for businesses that use music on their premises. These are summarised in the table below.

DURUM SITUATION	HUKUKİ SONUÇ LEGAL CONSEQUENCE	DAYANAK BASIS
Bireysel aboneliklerle müşterilere müzik dinletilmesi Playing music to customers under an individual subscription	Ceza ve hukuki sorumluluk doğabilmektedir Criminal and civil liability may arise	FSEK m. 41, 68, 71/1; 7. CD, E. 2025/4040, K. 2026/5401 LIAW Arts. 41, 68, 71(1); 7th CC, 2025/4040, 2026/5401
Radyo yayınının işyerinde açılması Playing a radio broadcast on the premises	Ceza sorumluluğunun kast yokluğu nedeniyle doğmadığı kabul edilmiştir; kastın varlığı hâlinde ceza sorumluluğu doğabilmektedir; izin yükümlülüğü devam etmektedir No criminal liability found owing to absence of intent; criminal liability may arise where intent exists; the obligation to obtain permission remains	YCGK, E. 2017/788, K. 2020/34 General Assembly, 2017/788, 2020/34
Müziğin yalnızca çalışanlar için açık olduğu savunması Defence that the music was on only for staff	Tespit anında müşteri bulunduğu belirlenen olayda kabul görmemiştir Rejected where customers were found to be present at the time of the inspection	7. CD, E. 2023/8649, K. 2024/9081 7th CC, 2023/8649, 2024/9081
Hak sahipliği belgesinin şikâyet süresi içinde sunulmaması Failure to submit proof of ownership within the complaint period	Kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilmekte; şikâyetçi davaya katılamamakta ve hükmü temyiz edememektedir A decision of non-prosecution is issued; the complainant cannot join the proceedings or appeal the judgment	FSEK m. 75; 7. CD, E. 2023/8649, K. 2024/9081 LIAW Art. 75; 7th CC, 2023/8649, 2024/9081
Uzlaştırma yapılmadan hüküm kurulması Judgment given without mediation	Bozma sebebidir Ground for reversal	7. CD, E. 2023/9705, K. 2024/3491 7th CC, 2023/9705, 2024/3491
Birden fazla meslek birliğinin eserlerinin aynı fiille kullanılması Works of several collective management organisations used by the same act	TCK m. 43/2 uyarınca cezada artırım gündeme gelmektedir An increase in the penalty under TCC Art. 43(2) comes into question	7. CD, E. 2023/9705, K. 2024/3491 7th CC, 2023/9705, 2024/3491

Uygulamada işletmelerin dikkat etmesi gereken ilk husus, kullanılan müzik hizmetinin hangi kullanım için lisanslandırıldığıdır. Bireysel abonelik, kural olarak işyerinde müşterilere müzik dinletme izni vermemektedir. Ticari kullanım için sunulan arka plan müzik hizmetleri ise hangi hak sahiplerini kapsadıklarına göre değerlendirilmelidir. Bu hizmetlerin sözleşmelerinde, eser sahiplerinin, icracı sanatçıların ve fonogram yapımcılarının FSEK'in 24 ve 80 inci maddelerinden doğan hakları bakımından ayrıca hak sahiplerinden veya meslek birliklerinden izin alınması gerekip gerekmediği açıkça belirtilmelidir. Eser sahibi bir meslek birliğine üye ise FSEK'in 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca birliğin yazılı izni aranmaktadır; icracı sanatçılar ve fonogram yapımcıları bakımından ise FSEK'in 80 inci maddesindeki hükümler ayrıca dikkate alınmalıdır.

In practice, the first point businesses should check is the use for which the music service they use is licensed. An individual subscription, as a rule, does not give permission to play music to customers on business premises. Background music services offered for commercial use should be assessed according to which right holders they cover. The contracts for such services should state clearly whether separate permission must also be obtained from right holders or collective management organisations for the rights of authors, performers and phonogram producers under Articles 24 and 80 of the LIAW. Where the author is a member of a collective management organisation, the organisation's written permission is required under Article 24(3) of the LIAW; for performers and phonogram producers, the provisions of Article 80 of the LIAW must also be taken into account.

UYGULAMADA

IN PRACTICE

Suç şikâyete bağlıdır ve uzlaştırma kapsamındadır. Ceza Genel Kurulu, 28.01.2021 tarihli ve E. 2018/621, K. 2021/3 sayılı kararında, temsil suçu bakımından FSEK'in 71 inci maddesindeki etkin pişmanlık hükmünün uygulanamayacağını, ancak suçun şikâyete bağlı olması nedeniyle uzlaştırma kapsamında bulunduğunu kabul etmiştir. İşletmeci bakımından uzlaştırma aşaması, hak sahipleriyle lisans sözleşmesi ve geçmiş kullanım bedeli konusunda anlaşma sağlanabilecek aşamadır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması bakımından ise Yargıtay 7. Ceza

The offence depends on a complaint and is subject to mediation. In its decision of 28 January 2021 (2018/621, 2021/3), the General Assembly held that the effective repentance provision in Article 71 of the LIAW cannot be applied to the performance offence, but that the offence is subject to mediation because it depends on a complaint. For the operator, the mediation stage is the stage at which agreement can be reached with right holders on a licence agreement and on a fee for past use. As to deferral of the announcement of the judgment, in its decision of 5 December 2024 the 7th Criminal Chamber found it unlawful, in a case where

Dairesi, 05.12.2024 tarihli kararında ölçülebilir bir zarar bulunmayan olayda “zararın giderilmediği” gerekçesiyle hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına yer olmadığına karar verilmesini hukuka aykırı bulmuştur.

there was no measurable damage, to refuse deferral on the ground that “the damage had not been compensated”.

İşletmeler için kontrol listesi

Checklist for businesses

MÜZİK HİZMETİ / MUSIC SERVICE

☐	Kullanılan hizmetin bireysel mi, ticari kullanım için mi sunulduğu belirlendi.	Established whether the service is offered for individual or commercial use.
☐	Hizmetin kullanım koşullarında işyerinde çalmaya ilişkin hüküm incelendi.	The terms of use reviewed for any provision on playing music on business premises.
☐	Ticari arka plan müzik hizmetinin sözleşmesinde hangi hak sahiplerinin kapsandığı ve ayrıca izin gerekip gerekmediği yazılı.	The contract for a commercial background music service states which right holders are covered and whether separate permission is needed.

İZİNLER / PERMISSIONS

☐	Eser sahipleri bakımından meslek birliğinden yazılı izin alındı (FSEK m. 24/3, 41, 52).	Written permission obtained from the collective management organisation for authors (LIAW Arts. 24(3), 41, 52).
☐	İcracı sanatçılar ve fonogram yapımcıları bakımından ayrıca izin alındı (FSEK m. 80).	Separate permission obtained for performers and phonogram producers (LIAW Art. 80).
☐	Radio açılıyorsa izin yükümlülüğünün devam ettiği dikkate alındı; meslek birliği ihtarından sonra izinsiz yayın sürdürülüyor.	Where radio is played, the continuing obligation to obtain permission is taken into account; unlicensed playing is not continued after a warning from a collective management organisation.

ŞİKÂyet HÂLİNDE / IF A COMPLAINT IS FILED

☐	Şikâyetçinin hak sahipliği belgesini şikâyet süresi içinde sunup sunmadığı kontrol edildi (FSEK m. 75).	Checked whether the complainant submitted proof of ownership within the complaint period (LIAW Art. 75).
☐	Tespit tutanağının nasıl düzenlendiği ve tabletin incelenip incelenmediği kontrol edildi.	Checked how the inspection report was drawn up and whether the tablet was examined.
☐	Uzlaştırma aşamasında lisans ve geçmiş kullanım bedeli konusunda anlaşma değerlendirildi.	Agreement on a licence and a fee for past use considered at the mediation stage.

SONUÇ / CONCLUSION

“Abonelik ücretinin ödenmesi, umuma açık mahalde temsil için gerekli izin yerine geçmemektedir.”

“Payment of the subscription fee does not replace the permission required for performance on premises open to the public.”

Kanaatimizce Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 05.05.2026 tarihli kararı, işyerinde müzik yayınında ceza sorumluluğunun ölçütünü, müziğin kaynağına değil işletmecinin yayın akışını kontrol etme imkânına bağlamaktadır. Daire, radyo yayınlarında kastın bulunmadığına ilişkin Ceza Genel Kurulu kararını abonelikli müzik uygulamasına uygulamamış ve bu sonuca, aynı ölçütün YouTube ve bilgisayarda depolanmış dosyalar için kullandığı kararlar doğrultusunda varmıştır. Radyo yayınında cezaya hükmedilmemesinin sebebi de kastın bulunmamasıdır; kastın bulunduğu durumlarda radyo yayını bakımından da ceza sorumluluğu doğabilecektir. Abonelik ücretinin ödenmesi, umuma açık mahalde temsil için gerekli izin yerine geçmemektedir.

Kanaatimizce kararın, iznin yokluğuna ilişkin sonucu FSEK’in mali hakların bağımsızlığı ilkesiyle ve umuma açık mahallere ilişkin izin sistemiyle uyumludur. Ancak bu tespit, eylemin hukuka aykırılığına ilişkindir. Sanığın abonelikte iznin alındığına inanması TCK’nın 30 uncu maddesinin birinci fıkrası, fiilinin hukuka aykırı olmadığını düşünmesi ise aynı maddenin dördüncü fıkrası bakımından ayrıca değerlendirilmesi gereken hususlardır ve onama ilamında bu değerlendirme yer almamaktadır. Kanaatimizce karşı oyda ileri sürülen arama

In our opinion, the decision of the 7th Criminal Chamber of 5 May 2026 ties the criterion for criminal liability for playing music on business premises to the operator’s ability to control the flow of the broadcast, whatever the source of the music. The Chamber did not apply the General Assembly decision on the absence of intent in radio broadcasts to a subscription music app, and reached this result in line with decisions applying the same criterion to YouTube and to files stored on a computer. The reason no penalty was imposed for the radio broadcast was likewise the absence of intent; where intent exists, criminal liability may also arise for radio broadcasts. Payment of the subscription fee does not replace the permission required for performance on premises open to the public.

In our opinion, the decision’s conclusion on the absence of permission is consistent with the LIAW’s principle of the independence of economic rights and with the permission system for premises open to the public. That finding, however, concerns the unlawfulness of the act. The defendant’s belief that the subscription also secured permission must be assessed separately under Article 30(1) of the TCC, and his belief that the act was not unlawful under Article 30(4) of the same article; the decision upholding the conviction contains no such assessment. In our

itirazı, müşterilere açık alanda duyulan müziğin tespiti bakımından Ceza Genel Kurulunun arama tanımıyla örtüşmemekte, tespitin nasıl yapıldığına ilişkin belirsizlik ise delil değerlendirmesi bakımından önem taşımaktadır.

Netice itibarıyla işyerinde bireysel abonelikte müzik çalınması hukuki ve cezai sorumluluk doğurabilmektedir. Bu riskin azaltılması, kullanılan müzik hizmetinin lisans kapsamının incelenmesine ve gerekli izinlerin FSEK'in 41 ve 52 nci maddeleri uyarınca hak sahiplerinden veya meslek birliklerinden yazılı olarak alınmasına bağlıdır.

opinion, the search objection raised in the dissent does not match the General Assembly's definition of search as regards identifying music audible in an area open to customers, while the uncertainty as to how the identification was carried out is of importance for the assessment of evidence.

In conclusion, playing music on business premises under an individual subscription may give rise to civil and criminal liability. Reducing this risk depends on reviewing the licence scope of the music service used and on obtaining the necessary permissions in writing from right holders or collective management organisations under Articles 41 and 52 of the LIAW.

ATIF YAPILAN MEVZUAT VE KARARLAR / LEGISLATION AND DECISIONS CITED

5846 sayılı FSEK m. 3, 20, 24, 24/3, 25, 41/1, 52, 68, 71/1-1, 75, 80 · 5237 sayılı TCK m. 4, 21, 30/1, 30/4, 43/2, 53, 58, 62/1 · 5271 sayılı CMK m. 116, 119, 139/7, 206/2-a, 217/2, 230/1 · Anayasa m. 38 · Yargıtay 7. CD 05.05.2026, E. 2025/4040, K. 2026/5401 · YCGK 28.01.2020, E. 2017/788, K. 2020/34 · YCGK 28.01.2021, E. 2018/621, K. 2021/3 · YCGK 12.06.2024, E. 2023/455, K. 2024/191 · YCGK 15.01.2025, E. 2022/70, K. 2025/24 · YCGK 03.12.2025, E. 2024/43, K. 2025/552 · Yargıtay 19. CD 03.06.2021, E. 2019/27607, K. 2021/6149 · Yargıtay 7. CD 21.10.2021, E. 2021/14552, K. 2021/14322 · 29.11.2021, E. 2021/16989, K. 2021/15694 · E. 2023/9705, K. 2024/3491 · 17.10.2024, E. 2023/8649, K. 2024/9081 · 05.12.2024, E. 2023/14457, K. 2024/11077 · Yargıtay 4. CD 24.11.2025, E. 2023/15282, K. 2025/18997 · İzmir BAM 11. CD 06.06.2017, E. 2017/509, K. 2017/993 · 05.11.2024, E. 2024/489, K. 2024/2010 · Gaziantep BAM 12. CD 26.01.2017, E. 2017/78, K. 2017/78 · Muğla 3. Asliye Ceza Mahkemesi 11.01.2024, E. 2023/673, K. 2024/15

Law No. 5846 on Intellectual and Artistic Works, Arts. 3, 20, 24, 24(3), 25, 41(1), 52, 68, 71(1)(1), 75, 80 · Turkish Criminal Code No. 5237, Arts. 4, 21, 30(1), 30(4), 43(2), 53, 58, 62(1) · Code of Criminal Procedure No. 5271, Arts. 116, 119, 139(7), 206(2)(a), 217(2), 230(1) · Constitution, Art. 38 · Court of Cassation 7th Criminal Chamber, 05.05.2026, 2025/4040, 2026/5401 · Criminal General Assembly, 28.01.2020, 2017/788, 2020/34; 28.01.2021, 2018/621, 2021/3; 12.06.2024, 2023/455, 2024/191; 15.01.2025, 2022/70, 2025/24; 03.12.2025, 2024/43, 2025/552 · 19th Criminal Chamber, 03.06.2021, 2019/27607, 2021/6149 · 7th Criminal Chamber, 21.10.2021, 2021/14552, 2021/14322; 29.11.2021, 2021/16989, 2021/15694; 2023/9705, 2024/3491; 17.10.2024, 2023/8649, 2024/9081; 05.12.2024, 2023/14457, 2024/11077 · 4th Criminal Chamber, 24.11.2025, 2023/15282, 2025/18997 · İzmir Regional Court of Appeal 11th Criminal Chamber, 06.06.2017, 2017/509, 2017/993; 05.11.2024, 2024/489, 2024/2010 · Gaziantep Regional Court of Appeal 12th Criminal Chamber, 26.01.2017, 2017/78, 2017/78 · Muğla 3rd Criminal Court of First Instance, 11.01.2024, 2023/673, 2024/15

İşbu makale genel bilgilendirme amacıyla hazırlanmış olup hukuki tavsiye niteliği taşımamaktadır. Makalede anılan mahkeme kararları yayın tarihi itibarıyla erişilebilen karar metinlerine dayanmaktadır; karar özetlerinde yer alan tespitler ilgili mahkemelerin değerlendirmesidir. İşbu yazı avukat ile müvekkil arasında bir ilişki kurmamakta ve güncellenmesi hususunda herhangi bir taahhüt içermemektedir. 15 Ekim 2026.

This article has been prepared for general information purposes only and does not constitute legal advice. The court decisions referred to are based on the decision texts accessible as at the date of publication; findings recorded in decision summaries are those of the relevant courts. This article does not create an attorney-client relationship and contains no undertaking as to its updating. 15 October 2026.